

nissen, terwijl Gaston Durnez in 1993 met *De Standaard. Het levensverhaal van een Vlaamse krant* en zijn bijdrage in de *Nieuwe Encyclopedie van de Vlaamse Beweging* er een heel boek-deel en een lijvig artikel aan besteedde. Ook buitenshuis kon geen enkele historicus van de recente geschiedenis die krant over het hoofd zien. Men vraagt zich dus af wat de auteur ertoe heeft aangezet om, ondanks het bestaan van die historiografie, zich toch aan een nieuwe synthese te wagen. Het antwoord dient gevonden in een invalshoek die hem werd aangereikt door twee Amerikaanse communicatiewetenschappers. Op zoek naar criteria die moesten dienen om een krant als 'kwaliteitskrant' te bestempelen, formuleerden ze er vijf: 1. Onafhankelijkheid; financiële stabiliteit; integriteit; sociale bewogenheid; goede schrijfstijl en verzorgde uitgave. 2. Duidelijke opinie en nadruk op analyse; brede kijk op de wereld; geen sensatiezucht in artikels en opmaak. 3. Nadruk op politiek, internationale relaties, sociale welvaart, cultuur, onderwijs en wetenschap. 4. Bezorgd zijn om een uitgebreide, intelligente, hoogopgeleide, vlotte, en technisch bekwame staf samen te stellen, uit te bouwen en te behouden. 5. Vastbeslotenheid om een hoog opgeleid en intellectueel lezerspubliek te bereiken en te bedienen in binnen- en buitenland; streven naar het aanspreken en beïnvloeden van opinieleiders en beleidsmakers overal.

De auteur die een antwoord zocht op de vraag of *De Standaard* nu al dan niet aan het label 'kwaliteitskrant' beantwoordde, greep dat houvast aan om zijn onderzoek te schragen. Het kwam hem voor dat een onaanvechtbaar en objectief antwoord zou resulteren uit een methodische invulling van alle beschikbare en bereikbare informatie. Dat impliceerde dat hij als een bij voor een honingraat die beschikbare gegevens uit die rijke literatuur, aangevuld met wat hijzelf kon opdiepen uit archiefonderzoek en de lectuur van de krant zelf, moest fragmenteren, dateren, evalueren

---

Karel Van Nieuwenhuysse, *De klauw van een papieren leeuw. Een politieke geschiedenis van de krant De Standaard (1947-1976)*, Leuven-Voorburg, Acco, 2005, 390 pp., ill., ISBN 9033456486

De krant *De Standaard* nam en neemt in het Belgische perslandschap een prominente plaats in en vormde in het verleden voorwerp van ruim wetenschappelijk onderzoek. Topredacteurs uit het eigen huis zoals Manu Ruys, Hugo De Ridder, Louis De Lentdecker publiceerden hun herinneringen en beleve-

en integreren. Gaandeweg gleed zijn hoofdvraag op de achtergrond en centreerde hij zich vooral op de politieke betekenis van de krant. Het totaalbeeld dat uit zijn onderzoek tevoorschijn komt, verschilt niet fundamenteel van wat Ruys, De Ridder en vooral Durnez hebben geschetst. Wel is de auteur erin geslaagd om blinde vlekken weg te werken, om langer stil te staan bij de analyse van de berichtgeving, om uitspraken en beweringen van zijn voorgangers te weerleggen of aan te vullen en, vooral, om de samenhang tussen de verschillende factoren die de opgang, de hoogbloei en de uiteindelijke neergang van de krant hebben bepaald, duidelijker in de verf te zetten. Een mooi voorbeeld daarvan is de analyse van de groei van de macht van de directeur Albert De Smaele.

[Romain Van Eenoo]
